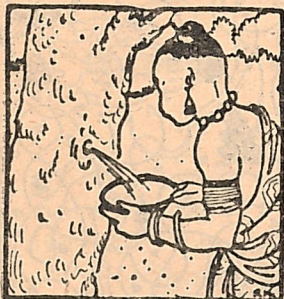

ва да тече бълъ, сладъкъ и много вкусенъ сокъ, който много напомня млѣкото. Нѣкои пиятъ това растително млѣко веднага, а нѣкои го отнасятъ въ къщи и закусватъ съ семействата си.

Въ Индия се среща една трева, отъ която тече сжщо такъвъ вкусенъ сокъ. Тази трева може да даде значително количество растително млѣко. Това млѣко има възкисель и приятенъ вкусъ и се употребява още при нѣкои обряди въ индийскитѣ храмове.

Въ Канарскитѣ острови пкъ има едно дърво, което не дава сжщинско млѣко, но отъ него изтича нѣкаква бълезникава течность, която на въздуха се превръща на пихтиеста маса съ много

сладъкъ вкусъ. Мѣстнитѣ жители съ голѣмо удоволствие ядатъ този сокъ. Има деца отъ Канарскитѣ острови, които прдепочитатъ тази пихтиеста маса предъ млѣкото. Прев. Я. Шоповъ.

Котаракътъ Панчо си направи ски.

Панчо си направи ски
отъ две лѣскави дѣски,
на краката си ги върза
и на двора съ тѣхъ забърза.

„Смѣло! — самъ си каза той, —
„дръжъ се, Панчо, не се бой!
„Цѣлъ чувалъ врабци ще хванешъ,
като царъ ще се нахранишъ“!

А врабцитѣ: чик—чири —
подиграватъ го дори
и отъ пухкавиятъ снѣгъ
скачатъ по клонетѣ пакъ.

Иска Панчо да ги стигне.
Какъ съсъ скитѣ да се вдигне?
Тѣ му пречатъ на краката
и го теглятъ къмъ земята.

Баро смѣй му се отъ среща,
отъ смѣхъ даже се търкаля:
„Може ли такова нѣщо,
котка съ ски да се пързая!“

Свѣтозаръ Димитровъ.